

Warszawa, 15 czerwca

2012 r.

Odpowiedzi Orange Polska na pytania KRRiT w ramach konsultacji społecznych na temat udostępniania programów telewizyjnych osobom z niepełnością wzroku i/lub słuchu oraz osobom w zaawansowanym wieku

1. *Do czasu dokonania niezbędnych zmian w zapisach ustawy KRRiT ma zamiar skorzystać z delegacji zawartej w przepisie istniejącym odnośnie możliwości ograniczenia niektórym nadawcom wielkości kwot ustawowych (poniżej 10%). Zgodnie z obowiązującym zapisem art. 18a ustawy rtr KRRiT może wydać rozporządzenie, na mocy którego nadawcy będą mogli ubiegać się o zmniejszenie kwoty ustawowej.*

1.1. *Jakie kryteria należy stosować przy kwalifikowaniu programów do ograniczenia kwoty ustawowej: charakter programu, zasięg techniczny (liczba odbiorców w zasięgu), oglądalność, wysokość obrotów podmiotu emitującego program?*

Najważniejszym czynnikiem powinien być charakter programu. W programie nadającym w większości transmisje sportowe często niemożliwym jest uzyskanie wymaganych 10% audycji z udogodnieniami. W przypadku transmisji sportowych niemożliwe jest dodanie napisów. Z drugiej strony komentarz do meczu jest pewnego rodzaju audioskrypcją tego co dzieje się na arenie sportowej.

1.2. *Czy w znowelizowanym przepisie ustawy powinna znaleźć się delegacja do rozporządzenia stwarzającego możliwość całkowitego zwolnienia od obowiązku emisji programów z udogodnieniami dla niepełnosprawnych w przypadku nadawców o niewielkim zasięgu technicznym naziemnym lub niewielkiej liczbie abonentów w sieci kablowej?*

Uważamy że taką delegacją powinny być objęte również programy o charakterze sportowym.

2. W znowelizowanym zapisie art. 18a KRRiT pragnie zawrzeć obowiązek sukcesywnego podwyższania kwot audycji dla niepełnosprawnych aż do 50% kwartalnego czasu nadawania (z wyłączeniem reklam i telesprzedazy) w 2020 roku. Poddaje się pod konsultacje sposób dochodzenia do tej kwoty, a także ewentualne jej zróżnicowanie w zależności od charakteru nadawcy i platformy dystrybucji.

2.1. Czy powinien to być wzrost systematyczny 5% rocznie, czy też skokowy np. 10% co dwa lata?

Z punktu widzenia nadawców lepsze będzie sukcesywne, coroczne podwyższanie kwoty o 5% ponieważ nie będziemy mieć do czynienia z dużym skokiem ilości takich audycji np. w styczniu danego roku. Jednakże osiągnięcie progu 50% takiego rodzaju audycji wydaje się być kwotą nierealną w przypadku programów wyspecjalizowanych np. sportu, muzyki.

2.2. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to w jakiej wysokości?) zróżnicowanie kwot w kategoriach: nadawca publiczny, nadawca koncesjonowany społeczny, nadawca koncesjonowany komercyjny?

Nadawcy publiczni powinni nadawać więcej programów z udogodnieniami dla osób niepełnosprawnych ze względu na swoją misję.

2.3. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to jakie?) zróżnicowanie między programami ogólnokrajowymi, regionalnymi i lokalnymi?

Wydaje się że to kryterium nie powinno wpływać na odmienne regulowanie.

2.4. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to jakie?) zróżnicowanie między programami dystrybuowanymi na platformach: naziemnej, satelitarnej, kablowej?

Nie. Ponieważ większość programów jest dystrybuowana zarówno kablowo, jak i satelitarnie. Takie zróżnicowanie może powodować nieuzasadnione komplikacje.

3. Dotychczasowy zapis ustawy nie jest jednoznaczny w kwestii podziału obowiązkowych kwot z udogodnieniami dla osób z upośledzeniem słuchu i dla osób z upośledzeniem wzroku.

3.1. Czy kwoty na poszczególne typy udogodnień powinny być wpisane do ustawy, np. xx% dla osób z upośledzeniem słuchu i yy% dla osób z upośledzeniem wzroku?

Nie powinien być narzucany procentowy udział zastosowania danego typu udogodnień.

3.2. Czy o proporcjach pomiędzy ww. dwoma typami udogodnień powinien decydować charakter programu?

Należałoby to poddać głębszej analizie w zakresie skuteczności stosowania danego udogodnienia w zależności od rodzaju upośledzenia oraz oczekiwań osób niepełnosprawnych.

4. Jak wynika z dotychczasowej praktyki nie zawsze proponowane przez nadawców rodzaje udogodnień dla określonych gatunków programowych spełniają oczekiwania niepełnosprawnych.

4.1. W tabeli umieszczono podstawowe rodzaje audycji i typy udogodnień, które należy do siebie przyporządkować, stawiając w odpowiedniej kratce znak „x”.

RODZAJE AUDYCJI	TYPY UDOGODNIEŃ		
	Audio-deskrypcja	Napisy dla niesłyszących	Język migowy
Filmy fabularne polskie, w tym seriale		x	
Filmy fabularne zagraniczne, w tym seriale		x	

Filmy dokumentalne		x	
Informacja: serwisy informacyjne, informatory użytkowe (traffic, pogoda itp.)			x
Publicystyka			x
Publicystyka wyborcza (audycje własne nadawcy)			x
Debaty wyborcze (ustawowe)			x
Magazyny (m.in. informacyjno-publicystyczne, poradniczo-edukacyjne itp)		x	
Audycje edukacyjne i poradnicze		x	
Teatr TV		x	
Widowiska rozrywkowo-słowno-muzyczne			
Transmisje sportowe	x		
Audycje adresowane do dzieci i młodzieży		x	
Komunikaty ostrzegawcze i alarmowe		x	

4.2. Jaka jest, z punktu widzenia osób niewidomych lub słabowidzących (w tym osób w zaawansowanym wieku), przydatność lektora czytającego dialogi do filmów?

(pozostawione bez odpowiedzi)

5. Równie ważne jak samo dostarczanie treści z udogodnieniami dla niepełnosprawnych jest zapewnienie odpowiedniej informacji dotyczącej programów, pór emisji, charakterów audycji i rodzajów udogodnień w nich realizowanych. Pozwoli to odbiorcom, dla których te programy są przeznaczone, dokonać świadomego i satysfakcjonującego wyboru.

5.1. Które z wymienionych poniżej podstawowych form informowania o programach dla niepełnosprawnych powinny być stosowane:

a. Informacja prasowa i w telegazecie (jeśli nadawca taką prowadzi)?

Tak

b. Informacja na stronach www nadawców?

Tak

c. Specjalne oznakowanie w EPG?

Tak

d. Specjalne oznakowanie (dla osób z niesprawnością słuchu) lub informacja - zapowiedź dźwiękowa (dla osób z niesprawnością wzroku) przed programem?

do rozważenia

5.2. Czy sposób informowania o dostępności programów dla niepełnosprawnych powinien być uregulowany ustawą/rozporządzeniem?

Wydaje się, że jest to właściwy sposób np. poprzez rozporządzenie dot. planszy, sygnału dźwiękowego, który prowadzi do ujednoczenia w zakresie działania nadawców.